

δὴ δὲν ἔχει ἐφαρμογήν τὸ τῆς ἐκκλησίας «Κα-
πνὸς ἦν καὶ διελύθη». Καπνὸς εἶναι καὶ ...
καπνίζειται, ὅσον καὶ ἂν ὑπερτιμηθῇ. Πολλοὶ
ἐν τῇ ἀπελπισῇ των λαμβάνουν τὴν ἡρώδη
ἀπίσταν νὰ κόψουν τὸ τσιγάρο, ἀλλὰ συγχρόνως
τὸ λαμβάνουν εὐθύς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβον
πρὸ ἡμίσεως ὥρας καὶ τὸ καπνίζουν. Ὁμοιά-
ζουν οἱ «καπνῶν» αὐτοὶ μὲ τὸν περιρρημὴν ἐ-
κείνον ἱατρὸν, ὅστις ἔγραψε ὁλόκληρον σύγ-
γραμμα κατὰ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν
συνεπειῶν τῆς ἐλευσίνης συνηθείας τοῦ καπνί-
σματος, ὡς ἀνθυγεινῆς, καὶ ἐν ὑποσημειώσει
ἔγραψε : «Τὴν σιγμὴν καθ' ἣν γράφω τὰ ἀνω-
τέρω, καπνίζω.»

Μετὰ τὸν καπνόν, ἦλθεν ἡ σειρά τῆς φο-
ρολογίας τοῦ... ἀέρος, ὅχι ἐκεῖνον τὸν ὅποιον
κοπανίζουν οἱ ἀερογράφοι, οὔτε ποῦ καθουδί-
ζουν οἱ ἀερολόγοι, ἀλλὰ τοῦ ἀέρος, τοῦ ἀνευ
χημικῆς ἐνεργείας μετασχηματιζομένου εἰς Πι-
τωλὸν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐπιχειρήσεως.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστή-
ματος, ἐν ὑπολείπεται : Νὰ φορολογηθῇ ὁ...
φόρος ἐγνωμασύνης ὃν ἀπατίουν οἱ ζῶντες
πρὸς τοὺς ἐκλιπόντας συνανθρώπους των.

*
Ὅμως κυρίων καὶ ὁμιλος κυρίων συνώμων
νὰ διδάξουν ἐκυτὰς καὶ ἀλλήλους — ἐν στενῷ
πάντοτε κύκλῳ — νέας θεωρίας περὶ τῶν
νεοελλήνων ποιητῶν. Ὁ κ. Μηλιάδης μὲ αὐ-
στηρὸν τόνον ἐπέκρινεν ἕως τῶρα ὅσους ἐτόλ-
μησαν νὰ γράψουν στίχους πρὸ τῆς γεννήσεως
του. Παραλλήλως πρὸς τὸν ἀγορητὴν, ἀλλὰ
καὶ μὲ ἀντίθεσιν καταφάνῃ εἰς τὸν τρόπον τοῦ
σκέπτεσθαι, κατεχειρίσθη τὸν Σολωμὸν ἢ
γνωστὴ ὑπὸ τὸ ἄρρεν ὄνομα Ἄλκης Θρύλος
κυρία Κυρύλλου. Ἐκρίνε καὶ ἐπέκρινεν εἰς δύο
μικρὰς διαλέξεις τὸν Σολωμὸν εἰς μίαν γλῶσ-
σαν ἀγνωστοῦ γοαρματικῆν καὶ συντακτικόν.
Τοῦ ἡρνήθη, ἂν καὶ ἔγραψε τὸν ὕμνον τῆς
ἐλευθερίας καὶ τὸ ἐπιγράμμα τῶν Ψαρρῶν τὸν
πατριωτισμὸν, ἀποκαλέσασα αὐτὸν ὅχι Ἕλληνα,
ἀλλὰ... φιλέλληνα. Τοῦ ἡρνήθη καὶ ποιη-
τικὴν ἀξίαν. Ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς ἡλιεύσαμεν
τάς ἐξῆς γλαφυράς ἐκφράσεις : Ἡ Σολωμονική
ποίησις (ἐννοοῦσε τὴν ποίησιν τοῦ... Σολωμοῦ)
ὁ περιγυρὸς (δηλ. τὸ περιβάλλον), ἡ εὐθυμητική
ποίησις τοῦ Χριστοῦ τοῦ (γράφει : εὐθυμος), τὸ
σύμπαντο (ἥτοι τὸ σύμπαν), αἱ ποιητὲς τῆς
πρὸ τῆς Ἐπανάστασης ἐποχῆς καὶ τῆς Ἐφτά-
νητος καὶ ἄλλας ἐπίσης κομψὰς φράσεις, ὧν
καὶ ἔστι ἀριθμός. Ἡ ὁμιλήτρια ἐχαρκατήρισεν
ὡς κατὰ τὴν τὴν καθαρῶς. Ἀφοῦ δὲν κα-
τάρθωσεν νὰ τὴν μάθῃ ὅπως πρέπει, ἐπόμενον
εἶνε νὰ τὴν κατάρθῃται.

*
Οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἀπέκκμον νὰ σφί-
ζουν τοὺς χριστιανούς, ἐκδηλώνουσι κάποτε καὶ

φιλολογικὰς τάσεις παρὰδόξους. Δὲν ἠρέσθησαν
εἰς τὴν πασχοδοποίησιν τοῦ Πιέρ Λοτί, τοῦ
χαρμεομνοῦς πλοιάρχου, ἠθέλησαν τῶρα νὰ
κωμικοποιήσουν καὶ τὸν στρατάρχην τοῦ Φιοῦμε,
παλαιὸν ἐραστὴν τῆς Δούζε, τὸν Γκαμπριέλλε
δ' Ἀννούτζι. Καὶ μολονότι ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς
ἔχει ἀρετὴν δόξαν φιλολογικὴν, τοῦ φορτῶν
ὁ Κεμὰ καὶ τὸν τίτλον τοῦ πασᾶ, τὸν ὅποιον
ἐγνωμῶνως ἐδέχθη ὁ Γκαμπριέλλε. Τοιοῦτο-
τρόπως οἱ Κεμαλικοὶ ἀναμείγνυνται καὶ εἰς τὰ
γράμματα—ἐνῶ ἕως τῶρα διεκρίνοντο εἰς τὰ
χαντζάρια—καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχουν συγγραφεῖς
δικούς των, πολιτογραφοῦν τοὺς ξένους διὰ τῆς
μεθόδου ὅχι τοῦ παπᾶ, ἀλλὰ τοῦ... πασᾶ.
Ὁ ποιητὴς τοῦ «Νηὸς» θὰ λησμονήσῃ ἄραγε
πρὶν φορέσῃ τὸ καλπάκι τοῦ Μουσουλμάνου
στρατηγοῦ, τοὺς ποιητικούς κερανοὺς οὓς ἐξα-
πέστειλε κατὰ τῶν Τούρκων, ὅταν ἡ Ἰταλία
τοὺς ἐπολεμοῦσεν εἰς τὴν Βεγγάζην καὶ τὴν
Τριπολιτιδαν ;

*
Δύο ἄνθρωποι, καὶ οἱ δύο δικτάτορες, ἕνας
Τούρκος καὶ ἕνας Ρῶσος, πεθαίνουν κάθε μῆνα
καὶ ἀνίστανται μετὰ δύο ἡμέρας. Ὁ Ἐμὲρ
καὶ ὁ Λεβὶν ἀνταποκρίνεται βεβαίως ὅτι παρέ-
στησαν εἰς τὰς κηδεῖας των, καὶ νεώτερα τηλε-
γραφήματα ἀναγγέλλουν ὅτι ἔχουν ἄριστα εἰς
τὴν ὑγείαν των. Κατήνησαν μὲ τοὺς διαψευ-
δομένους θανάτους των μυθολογικοὶ φοίνικες, ἢ
μᾶλλον βρυκόλακες αἰμοσφάζοντες.

ΔΑΦΝΙΣ

Η ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΕΛΑΤΗ

Κιτρινιασμένα γέρνοντας ἡ Ἐλάτη τὰ κλωνιά,
Δίπλα στὸ δρόμο στέκεται μὲ τὴν κορφὴ κομμένη
Καὶ λέει μ' ἕνα παράπονο π' ἀπὸ βαθειὰ τῆς βγαίνει :
— «Κατάρρα στὸ φονιά,,.

* *

Ναί, τὴν κορφὴ τῆς ἔκοψε τ' ἀνθρώπου ἡ ἀπονία
Καὶ τὴν πληγὴ τῆς ὁ στεγνὸς χυμὸς τῆς πλημμυραῖ
Καὶ τ' ἀγεράκι ποῦ παῖζε μ' αὐτὴν, τώρα σφυραί :
— «Κατάρρα στὸ φονιά,,.

* *

Τρίξει τὸ δένδρο ἀδύναμο μέσ' τὸ βαρὺ χιονιά
Καὶ λέει. «Μαχίρι ἂς γίνονταν, γιὰ σέ, κάθε μου φύλλο
«Καὶ τὸ στεγνὸ κρεββάτι μου, μὲ τὸ δικό μου ξύλο,,
«Κατάρρατε φονιά,,.

* *

«Κατάρτι θάμαι, νὰ κρατῶ τῆς βάρκας τὰ πανιά
«Ποῦ θὰ περῶς τὴν ἀδεντρη Ἀχερουσία λίμνη
«Κι' ἐγὼ θὲ νὰ τὴν κυβερνῶ, τιμὸνι τῆς στὴν πρύμνη,
«Κατάρρατε φονιά,,.

* *

Μακρὰ ὁ διαβάτης θέλοντας νὰ βρῇ τὴ λησμονιά
Στὸν ἴσκιον δένδρου ἐρημικοῦ νὰ γύρη, ν' ἀνασύνῃ,
Λέει, σὰν βλέπει τὸ Ἐλατο ποῦ μέλλει νὰ πεθάνῃ,
«Κατάρρα στὸ φονιά,,.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ